

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

III. De ejusdem Officio & Potestate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62620)

unum, penes alium autem esse dominium ejusdem utile, vel possessionem forum naturalem, Glossa in c. Licet 9. V. Eodem modo de Probat. Bartol. in cit. §. 5. à n. 8. & Tuschus Practic. V. Dominium concl. 609. & V. Possessio concl. 429. n. 11.

Ea, quæ in contrarium allata sunt, non admodum urgent. Prius quidem; quia in primis alterius vices geri etiam ab Ordinario possunt; sic enim Legatus Pape, etsi istius vices gerat, c. 1. de Officio Legati, jurisdictionem tamen ordinariam habet, c. Legatos 2. ibid. in 6. Deinde; quia Vicarius generalis alterius vice fungitur ratione proprii Officii Vicariatus, cui ejus jurisdictio adhæret, Barbosa alleg. cit. n. 43. Denique; quia jurisdictionem immediatè non accipit ab Episcopo: sed à Jure, illam ad Episcopi nominationem Vicario tribuente in omnibus, quæ speciale mandatum non requirunt, cit. Sbroz. n. 26. & Sanchez n. 13.

Posteriori verò, partim; quia Jus Vicario Ordinariam jurisdictionem tribuit, hoc ipso; quòd Episcopo permittat nominationem Vicarii, c. Cum Episcopus cit. & c. fin. de Heret. in 6. jurisdictionem ipsius in eodem tribunali exercentem, c. Non putamus & c. Romana cit. partim verò; quia, etsi perpetua & irrevocabilis sit jurisdictio Ordinaria, quæ inest principaliter & proprio nomine exercetur, talis tamen non est, quæ accessoria est alteri, cujus vice & nomine exercetur, arg. l. Cum principalis 138. ff. & c. Omnis 1. de R. I. Sanchez cit. n. 13.

35. Ex hætenus deductis relucet notabiles differentie, quæ intercedunt inter Vicarium Episcopi in spiritualibus Generalem & Foraneum, quem alicubi Commissarium nuncupant Episcopalem; cum

ille, sive Episcopi Vicarius Generalis ipsa muneris sui commissione constituitur in dignitate Ecclesiastica; atque idcirco delegatus Apostolicus sive Apostolicarum, tam Justitiæ quam Gratiæ, litterarum executor esse possit, c. Statutum 11. pr. de Rescript. & Clement. Epi. principalis 2. eadem Rubr. ex canone in nota diocesi Ordinariam, eandemque cum Episcopo jurisdictionem, idemque tribunal habeat, c. Non putamus & c. Romana cit. & propterea ab eo ad Episcopum appellatio Jure denegatur, cit. Contrà, Vicarius Foraneus ipsi muneris sui commissione neque constituitur in dignitate: neque capax redditur executionis litterarum Apostolicarum neque Ordinarius, sed solummodo delegatus, non totius diocesis, sed tantum istius districtus sit iudex; neque idcirco ab eo, tanquam diversam ab Episcopali jurisdictionem, & distinctam tribunal habente, ad Episcopum vocari appellari, Clement. cit. junctâ Glossâ Foraneo, Glossa in casu c. Non putamus cit. Garcias p. 5. de Benef. cap. 4. n. 34. & 34. & aliis DD. congestis Barbosa alleg. 54. à n. 18.

ARTICULUS III.

De ejusdem Officio & Potestate.

SUMMARIUM.

36. Vicarius vi muneris sui potest omnia, non exigentia mandatorum speciale.
37. Hoc exigentia quomodo committantur.
38. Speciale mandatum exigens, quæ sunt Ordinis Episcopalis: 38. Gra

39. Gratiſſe conſeſſiones Beneficiorum :
 40. Iſtorum Suppreſſio, unio, impoſi-
 tio penſionis &c.
 41. Admiſſio reſignationum :
 42. Conſeſſio Indulgentiarum & diſpen-
 ſationes pleraque :
 43. Cognitio cauſarum Episcopo Specia-
 liter delegatarum :
 44. Et criminalium, quatuor caſibus
 exceptis.
 45. De Matrimonialibus cognoscit vi
 mandati generalis.
 46. Speciale etiam exigunt alia cauſe
 arduæ,
 47. Et ſubſtitutio Vicarii omnino ſi-
 milis.
 48. Non ad breve tantum tempus :
 49. Neque etiam cauſarum delegatio.
 50. Vicarii Officium ſinitur ejus obitu,
 renuntiatione,
 51. Revocatione ipſi intimata,
 52. Morte & renuntiatione Episcopi :
 53. Cujus ſuſpenſio inſcit Acta Vicarii :
 54. Niſi illa communi errore igno-
 retur.

36. **V**icarius Episcopi generalis vi
 generalis mandati ſive com-
 miſſionis expedire negotia &
 cognoscere poteſt de omni-
 bus cauſis, ad jurisdictionem Episcopalem
 Ordinariam pertinentibus, exceptis duntaxat,
 quæ ſpeciale mandatum requirunt,
 Gloſſa & DD. in c. Licet 2. in 6. arg. e.
 Qui generaliter. 5. de Procurat. in 6. ita
 quidem; ut ſi aliquo Juris textu habeatur,
 aliquid ad Episcopi vel Dioceſani pote-
 ſtatem pertinere, etiam pertinere præſu-
 matur ad Vicarium generalem: niſi vel
 ex Jure ſcripto, vel recepta Eccleſiarum
 conſuetudine, vel aliunde, v.g. ex ipſius Ep-
 iſcopi expreſſa voluntate, vel cauſæ valde
 arduæ & præjudicioſæ gravitate con-
 ſtet, ad id ſpeciale commiſſionem re-
 quiri, Rebuff. in Praxi Tit. de Forma Vi-

car. n. 152. Garcias de Benef. p. 5. cap.
 8. n. 65. & Laiman in c. Licet cit. n. 1.

Ea verò, quæ tale mandatum requirunt, ut tractare & expedire poſſit, non ſufficit in Vicariatus commiſſione ei generaliter concedi plenam & liberam facultatem agendi omnia, quæ poteſt Episcopus, etiam ſi ſpeciale mandatum requirant, Molina Tract. 5. diſp. 10. n. 9. Pillegrinus de Vicar. Episc. p. 1. ſ. 1. ſubſ. 2. n. 3. & Barboſa de Offic. Episc. alleg. 54. n. 59. quia ſpecialia non committuntur, niſi exprimantur, c. Qui ad agendum 4. de Procurat. in 6. & Reg. In generali 81. in 6. Quin etiam, ſi uno vel pluribus ſpecialibus expreſſis, addatur clauſula, Et omnia alia, quæ ſpeciale mandatum requirunt, etſi expreſſis minora aut æqualia, tamen, ſi de intentione committentis aliunde non conſtet, expedire non poterit graviora, arg. e. cit. Clement. 2. de Procurat. & c. Sedes 15. de reſcript. ex quorum textuum deciſione generalibus hujusmodi clauſulis graviora negotia non comprehenduntur, Azor p. 2. Inſtit. cap. 2. n. 69. Barboſa in c. Licet cit. n. 8. & Pillegr. ſubſ. cit. n. 70.

Cauſæ autem ſpeciale decretum exigentes ſatis multæ ſunt.

Primò enim tale decretum ſeu mandatum ex poſcunt, quæ ſpectant ad poteſtatem Ordinis Episcopalis, ut ſunt collatio Ordinum, conſeſſio Chriſtiſ-
 tis, Olei ſancti Catechumenorum & infirmorum, adminiſtratio Sacramenti Confirmationis, Eccleſiarum, Capellarum, Altarium conſecratio vel reconciliatio; hos enim aliòſque ſimiles Ordinis Episcopalis actus Vicarius generalis vi generalis mandati exercere nequit, etiam ſi Episcopus conſecratus; cum non in Divinorum, ſed jurisdictionis tantum exercitio Episcopi vices gerat, Sbroz. de Vicar. Episc. lib. 2. queſt. 5. n. 10. Lind

E e e e

10. Lind

10. Imò eos etiam alteri Episcopo committere non potest, Rebuff. *Tit. de Vicar. n. 171.* & Barbosa *alleg. cit. n. 83. & 84.* Pari modo sine speciali mandato concedere nequit Dimissorias extra casum, quò Episcopus in remotis agit, *c. Cùm nullus 3. de Temp. ordinat. in 6.* ut ab ordinandis viri prudentis arbitriò conveniri difficulter possit, Glossa *in c. cit. V. Remotis.*

39. Secundo, in materia Beneficiali ea, quæ sunt meræ liberalitatis & gratiæ, vel speciem habent alienationis; ac proinde, quantumvis à Patronis ad Ecclesias & beneficia nominatos aut præsentatos instituere & electos confirmare valeat, ut *arg. c. Ex frequentibus 3. de Instit. cum Glossa in c. fin. V. Non possunt in 6.* docent & Cardd. declarat. Rotæque decif. firman *cit. Garcias p. 7. cap. 8. n. 84. & cit. Barbosa n. 70.* quòd institutio & confirmatio non gratiæ, sed justitiæ & necessitatis sunt actus: tamen sine mandato speciali Inprimis Ecclesias & beneficia nequit conferre, *c. fin. in 6.* aut præstare consensum in collationem, *arg. l. Cùm quis 165. ff. de R. L.* aut, si juris patronatùs Episcopalis sint, in iis instituendos clericos nominare, præsentare, aut eligere, *arg. c. fin. cit. Gonzalez in Reg. 8. Gloss. 9. §. 1. à n. 76. & Gloss. 16. à n. 8. & Palao Tract. 13. disp. 2. p. 30. n. 15.* quia hujusmodi actus sunt donatio quædam & liberalitas, *c. Relatum 9. de Præb. & c. Post electionem 7. de Concess. Præb. rei alienæ administrationem etiam liberam habentibus generaliter non permittit, l. Contra 28. §. 2. ff. de Pæcis & l. Filius familias 7. ff. de Donat.*

40. Deinde Ecclesias & beneficia Ecclesiastica unire & uniones revocare, supprimere, dividere, pensiones super iis imponere &c. etiam in casibus, quibus id Episcopus potest, Laiman *in c. fin. cit.*

n. 8. Barbosa alleg. cit. à n. 71. & Pilleg. cit. subf. 2. à n. 13. & 22. quia ista species quædam sunt alienationis: uti etiam novas parochias & beneficia erigere & Monasteria erigendi licentiam dare; vel jus patronatus ex fundationis, confirmationis, dotationis causis alicui reservare, *cit. Garcias p. 5. cap. 9. n. 73. cit. Sbroz. q. 31. n. 4. Pilleg. n. 33.* aut etiam juris patronatus donationi consensum & auctoritatem præstare, *lib. Garcias n. 74. & Pilleg. n. 20.*

Denique admittere beneficiorum reservationes, tam simpliciter quam ex permutationis causa factas, *arg. c. Quæ situm 5. de Rerum permut. Flamm. de Resig. lib. 7. quæst. 24. à n. 1. & Laiman in c. fin. cit. n. 6.* Ratio est; quia eorum admittio exigit potestatem delibendi, secundùm receptam Gloss. *in Comment. 1. de Renuntiat. Vicario sine speciali mandato non competentem, c. Cæcæ 2. in 6.*

Tertio, alias gratias facere, ut sunt concessio Indulgentiarum, *cit. Sbroz. quæst. 4. n. 3. & Barbosa n. 20.* absolutio à casibus Episcopo reservatis, *cit. Episcopus 2. de Panit. & remiss. in 6. ibidem Barbosa n. 116.* absolutio ab excommunicatione Canonis, sive clerici percussione contracta, etiam in casibus, quibus ab ea absolvere Episcopus potest, *cit. Sbroz. q. 180. n. 1. & Pilleg. n. 4.* dispensatio in irregularitatibus & suspensionibus ex delicto occulto, etiam in casibus, quibus illa Episcopo concessa est à Trident. *Sess. 24. cap. 6. de Resig. ut colligitur ex hujus decreti verbis, Per te aut Vicarium ad id specialiter delegatum.* Uti etiam dispensationes in votis, juramentis, statutis diocesanis, in Canonis impedimentis & Legibus Ecclesiæ universalibus, in casibus, quibus dispensare Episcopo est permittum, *Gutierrez Casen.*

Canon. Q. D. lib. 1. cap. 19. n. 17. & Sanchez Lib. 2. de Matrim. disp. 40. n. 12. Rationem Laiman in c. fin. n. 9. reddit; quòd dispensatio non tantum sit species gratiæ & remissionis, sed insuper æquiparetur in integrum restitutioni, generali mandatò non comprehensæ, l. Illud 25 §. 1. ff. de Minoribus. In multis tamen, & amplioribus saltem dicecesibus, ut sunt Germaniæ nostræ, in hujusmodi casibus, præsertim frequenter occurrentibus, v.g. in observatione Festorum & Jejuniorum, Vicarii, scientibus & non contradicentibus Episcopis, ex consuetudine dispensant, teste Laiman cit. n. 9. limit. 2. & Pirthing ad hanc Rubr. n. 59. Ex eadem Consuetudine, imò de Jure etiam, ex justa causa dispensant in denuntiationibus, ex Conciliorum Lateranensis, c. fin. de Spons. clandest. relati & Tridentini Sess. 24. cap. 1. de Ref. Matr. præscripto matrimoniali contractui præmittendis, ut cum cit. Sbroz. quæst. 43. n. 28. & multis aliis tradit Barbosa alleg. 32. n. 59.

43. Quartò, licet Vicarius super causarum, ad forum Episcopale contentiosum pertinentium, cognitione fundatam habeat intentionem: sine speciali tamen commissione ab eo expediri nequeunt imprimis causæ, à sede Apostolica Episcopo specialiter delegatæ: uti etiam, propter suam gravitatem, Feudales, cit. Barbosa n. 11. & Pilleg. n. 6. & seqq. Deinde criminales, saltem quibus reus ob delictum grave à beneficio aut administratione removendus, vel alia gravi v.g. exilii, trireremium, confiscationis penam plectendus veniret, c. Licet cit. quia tales causæ censentur arduæ & graviores, quæ mandatò generali non solent comprehendi, Vivianus in Ration. c. Post translationem 4. de Offic. Legati.

44. Excipiendi tamen sunt casus, Primò,

quòd reus super crimine tantum civiliter, v.g. ad damni illati compensationem aut satisfactionem pro injuria convenitur, Francus in c. Licet cit. n. 6. & cit. Sbroz. quæst. 126. Secundò, quòd Vicarius super crimine inquirat, & cognoscit solummodo ad emendationem delinquentis aut scandalum tollendum, Franc. ibid. n. 2. & Laiman n. 2. V. Secundò. Tertiò, quòd propter delictum non grave tantum pecuniaria eaque non magna, aut alia levior poena esset infligenda, Sbroz. ibid. 9. 143. n. 12. Quartò, quòd inquisitio eò tantum sine instituitur, ut reus ad Episcopum deferatur, Idem ibid. n. 8. & Laiman in c. cit. n. 2.

Quintò, pertractare nequit causas in integrum restitutionis, arg. l. Illud 25 §. 1. cit. & de crimine hæreseos cognoscere sine speciali commissione, cit. Barbosa n. 48. & 108. & Pilleg. n. 30. & 56.

His causas Matrimoniales, cum Rebusso Tir. de Forma Vicar. n. 155. & aliis addunt Laiman in c. Licet cit. n. 3. & Pilleg. subs. cit. n. 37. propter c. Accedentibus 12. de Excess. Prelat. & Trident. Sess. 24. cap. 20. de Reformat. quorum priori textu, dignitatis Episcopalis esse: posterioris decretò, Episcopi tantum examini relinquenda, dicitur cognitio matrimonialium causarum. | Ratio est; quòd criminalibus æquiparentur, cap. 20. cit. statum hominis concernant, & propterea arduis causis merito accenseantur, c. Causa 9. De in integ. restit. quarum cognitio sine mandato speciali commissæ non censetur. Sed melius, earum cognitionem Vicario competere, cum Panormit. in c. Si vir. 2. de Cognat. spirit. n. 4. Alex. de Nevo ibid. n. 5. defendunt Covarruv. de Sponsal. p. 2. cap. 8. §. 12. n. 1. Sanchez Lib. 3. de Matrim. disp. 29. n. 18. & Barbosa alleg. cit. n. 94. alios referentes, & suam hanc doctrinam de-

Eccc 2 sumentes

fumentes ex *c. fin. de Cognat. spirit.* ubi ejusmodi causa proposita coram Officiali, & *c. 1. de Frigid. & malef.* ubi in ea provocatū est ad Episcopum ejusque Missum, hoc est, Vicarium generalem, ut *ibi Glossa V. Missum* notat.

Neque obstat; quod Juribus in contrarium allegatis pertinere dicantur ad Episcopum; quia de omnibus causis, ad hujus jurisdictionem pertinentibus, Vicarius cognoscere vi generalis mandati potest; nisi ad aliquam speciali mandato ipsi opus esse, aliunde constet, ex doctrina ipsius Laiman *in c. cit. n. 1. Garcia de Benef. p. 5. cap. 8. n. 65. & cit. Pirrhing n. 41.*

Neque etiam objecta arduitas, hōc præsertim tempore, quō causæ matrimoniales propter exquisitissimos Commentarios plūs quā ullæ aliæ sunt illustratæ. Non denique æquiparatio cum criminalibus; quia à Tridentino, sicut harum, sic etiam matrimonialium cognitio solis Decanis, Archidiaconis, aliisque inferioribus, & *c. Causa cit.* solis arbitris adimitur, non etiam Vicario: cui, sicut criminalium adempta, *c. Licet cit.* sic matrimonialium causarum cognitio expressè permessa est *c. 1. & fin. cit.*

46. Sexto demum, speciale mandatum exposcunt fere quæcunque causis arduis accensetur, ut sunt alienatio rerum Ecclesiasticarum & præstatio consensūs in eam, etiam in casibus Episcopo permiffis, Panormit. *Consl. 88. n. 6. & cit. Barbosa n. 106. Visitatio diocæsis, Rebuff. Tit. cit. n. 100. & Pilleg. n. 46. Congregatio Synodi diocæsanæ, Sbroz. quest. 46. n. 1. Ultimarum voluntatum executio, idem quest. 49. n. 2. & Pilleg. n. 54. & alia apud DD, hæctenus allegatos. Quibus*

47. An etiam alterius Vicarii substitu-

tio adnumeranda sit, dubium reddent duo in speciem sibi contrarii textus, *c. Clericos 4. & c. 1. in 6.* quorum prior interdicit, ne posteriori permiffa videatur, inter se conciliandi sunt beneficii distinctionis; quantumvis enim alterius omnino similis, hoc est, cui totum quod officium committatur, substitutionem ei permiffam meritō negetur, juxta textum priorem, & posterioris Glossam *V. Ipsius*; cum totius officii sui commissio jure permiffa non sit ulli Principe interpretari, *Novell. 134. cap. 1. nisi in casibus ab ipso Principe vel Jure concessis, Novell. 128. cap. 20.* idque ipse etiam Episcopus non posset, nisi hoc ipsi à Canone, præsertim *c. 1. cum sepp. n. 6.* concederetur. Ita Maranta *difi. 7. ca. n. 22. Sbroz. Lib. 2. quest. 61. n. 10. Laiman in c. 1. cit. n. 10. Barbosa n. 99. &c.*

Nihilominus ex justa, infirmitatis, absentia, vel alterius similis impedi- menti causâ, ad breve tempus in ecclesia aliū sibi substituere non prohibetur, juxta textum posteriorem, id non obstat supponentem, ut cum Glossa *in Canon. 1. V. Locum aliorum de Regular. cit. cit.* que DD. notant.

Præterea, an Vicario permiffa delegatio sit, dubium reddit *l. More p. de Jurisditi.* quâ jurisdictionem, non suo jure, sed alieno beneficio, obtinente delegatio negatur. Verum, Vicario in generali mandato etiam potestas delegandi unam vel plures causas, & illarum etiam universitatem, commissis à DD. censetur: & exigit multitudine negotiorum, in ampla præsertim diocæsi. Neque adversatur *l. cit. partim*; quod delegandi potestatem tantum neget, alieno nomine exercentibus jurisdictionem delegatam, non Ordinariam, qualem Vicarius habet, juxta dicta *n. 37. partim*

partim verò; quòd Vicarius delegare censeatur Jure & potestate sibi ab Episcopo commissa, Laiman *in c. 1. in 6. n. 13.*

50. Officium Vicarii finitur imprimis per mortem aut renuntiationem ipsius & Episcopi revocationem: quã factã & Vicario intimatã ab isto postea gesta omnia Viribus ac Valore distituuntur, propter defectum agendi potestatis seu jurisdictionis, ipsã revocatione ablata. Quod omnino exploratum.

51. Dubium autem est, an invalida etiam sint ab eo revocato gesta ante revocationis notitiam acceptam; nam etiam talia pro invalidis habent Albericus in *l. More 5. ff. de Jurisdic. n. 22.* & alii, relati à Boërio *decis. 347. à n. 12.* sed melius ante intimationem gestorum valorem defendunt Glossa in *c. Auditis 8. V. ad illum de Procurat. Panormit. in c. Audita 4. de Restit. spoliat. n. 13.* Flamin. *Lib. 7. de Resignat. q. 24. n. 41.* Sbroz *de Vicar. Episc. lib. 3. q. 36. à n. 6.* & Sanchez *Lib. 3. de Matrim. disp. 30. n. 11.* id defuentes ex *l. Si forte 7. ff. de Offic. Praefidis*, quã ab isto, antequam successoris designationem & adventum cognoverit, acta omnia rata habentur. Ratione reddunt; quòd Vicarium revocandi eius jurisdictionem auferendi modus maximè conveniens & ad multa incommoda excludenda utilis sit, si illius actualis ablatio inducat ipsã revocationis notitiã, non quomodocunque, sed intimatione ab ipso Episcopo per se vel per literas, vel ab alio ejus nomine factã.

52. Deinde Vicarii officium finitur, Episcopi ipsum constituentis obitu, renuntiatione, ad aliam Ecclesiam translatione, vel depositione, etiam re non amplius integrã ita; ut causas, illo vivente vel regente captas, post ejus mortem, renuntiationem &c. profèqui validè non possit: & postea acta irrita sint, propter defe-

ctum jurisdictionis: quã hoc ipso; quòd diversa non fuerit ab Episcopali, hãc cessante, etiam ipsa est extincta, Panormit. *in c. Licet 30. de Officio Deleg. n. 8. citt. Sbroz. q. 18. n. 7.* & Sanchez *disp. 30. n. 1. & 2.* Rationem, cur per mortem &c. Vicarii, non etiam delegati jurisdictione finiatur, reddunt; quòd Episcopi & Vicarii unum idemque tribunal & jurisdictione sit: non etiam delegantis & delegati.

Episcopò verò excommunicatò, suspensò vel interdictò, sicut Episcopi, sic & Vicarii jurisdictione, etiam quoad negotia jam cæpta, suspenditur, ut tali censurã durante omnia ejus acta irrita sint; cum enim Vicarii jurisdictione & tribunal non distinguatur ab Episcopali, *c. Non putamus 2. de Consuet. in 6. & c. Romana 3. de Appellat. in 6.* hãc per suspensionem impeditã, necessariò etiam illa impeditur, Glossa in *c. 1. V. Ipsus in 6.* Francus *ibid. n. 6.* Panormit. *in c. Quoniam 14. de Offic. deleg. n. 10.* Gutierrez *Canon. Q. 2. lib. 5. cap. 1. à n. 83.* & alii, quos refert & sequitur *cit. Sanchez n. 6.* qui tamen *n. 9.* tali casu à Vicario procedi posse, ait, in causa ab alio sibi delegata; cum ita non Episcopi suspensi, sed ab alio data jurisdictione utatur.

Dubium hic est de valore sententiarum aliorumque actorum à Vicario generali, Episcopi procul absentis obitu, renuntiationem, privationem, suspensionem ignorante. Qua in re non idem est omnium sensus. Ego multum interesse existimo, an Episcopi obitu, renuntiatione &c. communiter vel à solo ejus Vicario & paucis quibusdam aliis ignoretur: & priori, non etiam posteriori casu à Vicario acta subsistere. Ratio prioris est; quia communi & publicò errore existimati iudicis, præsertim suffulti titulò coloratò, sive ejus, qui judicandi & agendi munus à legitimo superiore accepit, id-

Et ee 3 que a-

que amiffisse publicè nescitur, l. Barbarius 3. ff. de Officio Præf. & §. Veruntamen post can. Infamis 3. q. 7. acta valent; quòd tali casu jurisdictionis, in persona extinctæ vel suspensæ, defectus propter errorem communem, & necessitatem vel utilitatem publicam, ab Ecclesia vel Republica suppleatur, Henriquez Lib. 6. cap. 3. n. 3. lit. A. cit. Flamin. q. 24. n. 33. Sbroz. q. 36. n. 9. & Sanchez disp. 22. n. 59. Posterioris verò; quia eò casu Vicarii acta Juris iomentò ac præsidio planè destituuntur; cum l. & §. cit. dispositio solummodo procedat casu erroris communis, sive publicæ justitæque ignorantia circa personam judicantis; quòd hòc tantum casu jurisdictionis in eo extinctæ defectum suppleri, necessitas aut utilitas poscat, ut cum cit. aliisque DD. plenius tradetur Lib. 2. tit. 1. à n. 63.

ARTICULUS IV.

De Vicario Capituli Sede Episcopali vacante.

SUMMARIUM.

55. Episcopatus administratio olim Capitulo:
56. Hodie competit Vicario, intra octo dies,
57. A vacationis notitia computandos, assumendo.
58. Qui de gremio vel extraneus,
59. Assignatò salariò, constitui debet.
60. Octo dierum terminus à Capitulo contrahi:
61. Non etiam prorogari potest.
62. Vicarii tamen deputatio à Capitulo post octo dierum lapsum,
63. Et quacunque formà facta Jure invalida non est.
64. Constitui Vicarius potest ad certum tempus.

65. Simpliciter & generaliter constitutus omnia, que Capitulum,
66. Etiam speciale mandatum alibi concessentia, pertractare,
67. Et vi solius Consuetudinis participare potest Distributiones.
68. A Capitulo ad libitum revocari,
69. Et sine eo diacesis Visitatio decretum non potest.
70. Alium sibi substituit ad breve tempus.
71. Ab ejus sententia provocandi appellatur ad Metropolitanum,
72. De suspicionis ei objecta causa Capitulum cognoscit,
73. Vel illius causam ad arbitrium mittit.
74. Vicarii Capitularis jurisdictionis capiat apprehensa possessione à novo Episcopo:
75. Cui etiam rationes redditus gub. administrationis,
76. Et, deliquisse compertus, ab eo vel à Metropolitanò puniatur,
77. Vicarius Episcopi mortui &c. rationes non Capitulo:
78. Sed illius in Episcopatu successores reddit.

Jurisdictionem Episcopalem, vacante Sede penes se residentem, exerceri à Capitulo per seipsum committitur Jure antiquò potuisse, satis exploratum & ratio expedita est; quòd ad aliud exercitium alteri committendum à solo canone non arctaretur, Barbosa de Offic. Episc. alleg. 54. n. 183. Ex qua ratione hodie quoque jurisdictionem illam ita exerceri & Episcopatum administrari ab ipso Capitulo intra octo dies post Episcopi mortem posse, cum Zerola Præf. Episc. p. 1. V. Capitulum §. 3. & aliis tradit Barbosa alleg. cit. n. 113. quòd ejusmodi exercitium & administratio etiam decretum